

[Jørgen Jørgensen.]

stensen nu mener, at jeg og andre har været særlig underrettede om Udenrigsministerens Synspunkter, skal jeg bemærke, at jeg ikke har haft anden Underretning derom end den, der er kommet til Udtryk under de Forhandlinger, hvori jeg har deltaget sammen med den højtærede Udenrigsminister, og som det ærede Medlem i al Almindelighed ogsaa har været med til, og jeg synes, at nu, da det ærede Medlem er i Gang med at tilbagekalde en Del af sine voldsomme Paastande, skulde han fortsætte og ikke insinuere, at Udenrigsministeren har givet mig Underretning om Forhold, som den tidligere Statsminister ikke var vidende om. At den tidligere Statsminister ikke opfattede, at der mellem ham og Udenrigsministeren var Forskel i Synspunkter, naar vi drøftede de Ting, det her drejer sig om, behøver ikke at være Udenrigsministerens Skyld, og der er ikke noget Udgangspunkt for det ærede Medlem til at rette Beskyldninger mod os andre for, at vi havde faaet særlig Underretning om, hvad Udenrigsministerens Standpunkt var.

Men altsaa, naar Forholdet er det, at den højtærede Udenrigsminister ved alle Lejligheder, ved hvilke jeg har haft Adgang til at følge Udenrigsministerens Standpunkt i de fortrolige Forhandlinger, hvorunder Grundlaget er skabt for Danmarks Standpunkt til Sydslesvigspørgsmaalet, og hver Gang den højtærede Udenrigsminister har haft Ordet offentligt for at gøre Rede for sit Standpunkt, har været i den nøjeste Overensstemmelse med det Standpunkt, som officielt kom til Orde i de Dokumenter, der angav Danmarks Stilling til Spørgsmaalet, saa forekommer det dog noget mærkeligt, om der skulde være Hold i den Paastand, at den højtærede Udenrigsminister, naar han privat og i Ministeriet drøftede disse Ting, havde givet Udtryk for helt andre Synspunkter.

Efter at jeg har fulgt den højtærede Ministers Indsats paa nært Hold i den Tid, han har beklædt sin ansvarsfulde Stilling, kan jeg kun med Tillid og Tilfredshed se ham fortsætte i den nye Regering. For Landets Skyld og for den Sag, som i disse Aar optager alle i Danmark, Sydslesvigspørgsmaalets Løsning, anser jeg det for betydningsfuldt, at det ved Udenrigsministerens Forbliven i Regeringen er fastslaaet, at den Linie i vor Udenrigspolitik, som hidtil er fulgt, vil blive fortsat. Jeg bebrejder ikke den højtærede Minister, at han er gaaet ind i den nye Regering. Jeg vil snarere bebrejde ham, at han ikke gik ud af den tidligere,

naar den daværende Statsminister forkludrede Sydslesvigspørgsmaalet, som han gjorde, men jeg erkender, at den Situation, der opstod ved den tidligere Statsministers særlige Sydslesvigpolitik, i ikke ringe Grad var af indrepolitisk Karakter, og at de politiske Ministre i det tidligere Ministerium havde en større Forpligtelse til at sige fra, naar de kunde se, hvor uholdbart deres Regeringschefs Standpunkt var.

Jeg skal ikke nu igen begynde en Debat med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om Holdbarheden i den Stilling, han indtog som Statsminister og Regeringschef, hvordan det kunde forenes, at det ærede Medlem havde et Standpunkt som Regeringschef og Statsminister, og naar han stod her i Tinget til Ansvar for Rigsdagen, og et andet Standpunkt, som han agiterede for ude i Befolkningen. Det tror jeg ikke det er nødvendigt at drøfte yderligere; det tror jeg den overvejende Del af Befolkningen, ogsaa mange inden for det ærede Medlems egen Kreds, i Dag kan se var en aldeles umulig og uholdbar Stilling. Men over for Angreb paa Udenrigsministeren af den Voldsomhed, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Angreb var, vil jeg dog gerne sige, at jeg ikke kan se, at der i de Forhold, der har været fremdraget i Debatten vedrørende Udenrigsministeren, og heller ikke i den Tale, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har holdt i Dag, er noget som helst, der kan begrunde, at Rigsdagen ikke fremdeles skulde være fuld Tillid til den Udenrigsminister, som sidder i den nuværende Regering.

Maa jeg saa kun lige til Slut sige, at nu gælder det det saglige Arbejde her i Rigsdagen. Der foreligger for Rigsdagen saa mange vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal til Løsning, at Arbejdet maa i Gang. Lønge nok har Tingene maattet hvile, fordi der savnedes den politiske Ro, som gjorde det saglige Arbejde muligt, men nu taaler Tingene ikke Udsættelse længere. Landets økonomiske Forhold nødvendiggør, at Kræfterne samles om den økonomiske Genopbygning. Og her maa Regeringen naturligvis indstille sig paa, at den er en Mindretalsregering, og at den paa økonomiske Omraader ikke kan gennemføre sit principielle Standpunkt, hvad Statsministeren klart har erkendt. Men naar Regeringen indretter sin Politik derefter, har den paa den anden Side ogsaa et rimeligt Krav paa at møde saglig Medvirken fra Partierne her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at man skulde drøfte Pengesanereringen